§ 7. - Zaměstnanec jest povinen po ukončení vojenské služby nastoupit opět práci nebo službu. Za dobu, po kterou službu (práci) nekoná, ač vojenská služba skončila, nepřísluší mu plat (mzda). Nenastoupí-li do 14 dnů, má se za to, že vystupuje, leč by včasné nastoupení bylo znemožněno z důležité příčiny bez jeho zavinění.

§ 8. — Platnost služebních poměrů podle tohoto nařízení nezpůsobuje pro dobu vojenské služby dalšího trvání pojistné povinnosti v příčině nemocenského, úrazového a pensijního pojištění. Povinnost tato nastává však navrácením zaměstnance do služebního (pracovního) poměru.

§ 9. - Osobám, jež byly povolány k vojenské službě, jsou postaveny na roveň

1. osoby povolané dle zákonův o válečných úkonech anebo k zvláštním úkonům podle § 3 branného zákona,

2. rukojmí a osoby občanského stavu, jež upadly v zajetí.

§ 10. — Vojenská služba pokládá se za ukončenou uplynutím dne, kdy zanikla povinnost činné služby vojenské. Na místě tohoto dne platí u osob v § 9. č. 1., uvedených den, kterým zanikla povinnost dotyčných úkonu, u osob v § 9., č. 2., uvedených den, kterého nabyly možnosti se vrátiti do území Československé republiky.

§ 11. - Předpisy tohoto nařízení platí i tehdy, zastaví-li zaměstnavatel v době po 22. říjnu 1921 činnost svého závodu, ledaže by změnou veřejných poměrů nastalo takové zhoršení osobních hospodářských poměrů zaměstnavatele nebo jeho právního nástupce, že nelze na něm slušným způsobem žádati, aby příslušné závazky splnil. Přešel-li závod na někoho jiného, stíhají povinnosti podle tohoto nařízení nabyvatele.

§ 12. Pokud toto nařízení neustanovuje jinak, platí o služebním (pracovním) poměru i nadále příslušné právní předpisy.

Prohlášení a úmluvy, jež se uchylují od předpisů tohoto nařízení v neprospěch zaměstnance, jsou neplatny.

§ 13. - Zaměstnanci, kteří nejsou příslušníky Československé republiky, jsou účastni výhod tohoto nařízení, pokud obdobné výhody se poskytují dle práva státu, k němuž tito zaměstnanci přísluší, také příslušníkům Československé republiky. V případě pochybnosti jest se obrátiti na ministerstvo sociální péče o závazné prohlášení.

§ 14. — Toto nařízení nabývá účinnosti dnem svého vyhlášení.

Výkon jeho ukládá se všem ministrům.

Den, kdy nařízení toto pozbude platnosti, bude ustanoven nařízením.

(Vyhlášeno v částce 92. Sb. z. a n. ze dne 27. října 1921).

Sociální pojištění.

Zákon z 12. srpna 1921, č. 289, jímž se upravují přídavky a výpomoci zřízenců a pensistů obecních a okresních v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a jich pozůstalých.

(Vyhlášen v částce 70. Sb. z. a n. dne 6. září 1921).

Nařízení z 25. srpna 1921, č. 298, kterým se upravují na základě §u 7. zák. ze 17. prosince 1919, č. 3. Sb. z. a n. z roku 1920, na Slovensku odpočivné a zaopatřovací požitky bývalých státních zaměstnanců a jich pozůstalých systému uherského, zařizuje súčtování záloh řečeným osobám na tuto úpravu poskytnutých, připravuje provedení zákona z 3. března 1921, č. 99. Sb. z. a n., a zavádějí ve smyslu čl. X. zák. ze 17. prosince 1919, č. 2. Sb. z. a n. z roku 1920, některá pravidla platná na území republiky mimo Slovensko a Podkarpatskou Rus.

(Vyhlášeno v částce 70. Sb. z. a n. dne 6. září 1921.)